

Скритата история на стих четиридесет — номер две

*Съединените щати, Патриотичният акт и пътят към
пророческото изпълнение*

Jeff Pippenger
2024-09-19

Завършихме предишната статия с изречението, което гласеше: „През 2001 г. правителството на Съединените щати превърна в закон Патриотичния акт.“

„Мнозина, дори измежду онези, които участват в това движение за налагане на неделното спазване, са заслепени за последиците, които ще последват от това действие. Те не виждат, че нанасят пряк удар срещу религиозната свобода. Мнозина никога не са разбирали претенциите на библейската събота и лъжливата основа, върху която почива неделната институция. Всяко движение в полза на религиозно законодателство всъщност е акт на отстъпка към папството, което през толкова много векове неотклонно е воювало против свободата на съвестта. Неделното спазване дължи своето съществуване като тъй наречена християнска институция на „тайната на беззаконието“; а налагането му ще бъде фактическо признаване на принципите, които са самият крайгъгълен камък на римокатолицизма. Когато нашата нация дотолкова се отрече от принципите на своето управление, че да приеме неделен закон, протестантизмът чрез този акт ще подаде ръка на папството; това няма да бъде нищо друго освен даване живот на тиранията, която отдавна с жадно очакване следи за възможността отново да се хвърли в действителен деспотизъм.“ Свидетелства, том 5, 711.

1888 година предобразяваше 2001 година, и именно тогава бе внесен Законопроектът на Блеър; макар че неприемането му го възпрепятства да говори пророчески. Той се превърна в знака на 66 сл. Хр. — обсада, която бе започната, а след това тайнствено оттеглена. Когато се разбере, че има два периода на изпитание относно образа на звяра, и че вторият период започва със закона за неделята в Съединените щати, предобразен от 321 година, а периодът завършва, когато световният закон за неделята, предобразен от 538 година, бъде напълно наложен, тогава пророчески се изисква началото на първия период на изпитание относно образа на звяра също да започне с някакъв вид предобразяване на прогласяването на закон за неделята. През 1888 година Законопроектът на Блеър беше опит да се наложи национален закон за неделята, а 1888 година посочва кога ангелът от Откровение осемнадесета глава слиза и осветява земята със славата си.

Патриотичният акт е предобразът на неделен закон, който поставя началото на времето на изпит за образа на звяра в Съединените щати. Съединените щати проговарят като змей в изпълнение на Откровение, глава тринадесета, стих единадесети, когато наложат неделния закон. Когато наложат този закон, те ще говорят като змей, а този неделен закон показва, че образът на звяра е напълно оформен в Съединените щати. В този момент Съединените щати

са изпълнили чашата на своето време на благодат, и след националното отстъпление следва национална разруха. В този момент Съединените щати престават да бъдат шестото царство на библейското пророчество, тъй като се установява тройният съюз.

Алфа и Омега винаги представя края заедно с началото, и в началото на Съединените щати имаше три случая, в които Съединените щати пророчески проговориха, които отбелязаха началото на Съединените щати като шестото царство на библейското пророчество.

Декларацията за независимост от 1776 г., последвана от Конституцията от 1789 г., а след това и Законите за чужденците и подстрекателството от 1798 г., обозначават първите три случая, в които Съединените щати пророчески проговориха. Всяка от тези три публикации представляваше проговарянето на Съединените щати. Тези три стъпки доведоха до 1798 г. — началото на царуването на Съединените щати като шестото царство на библейското пророчество. Същите тези три ориентира в началото на Съединените щати представляват три ориентира, които водят към края на царуването на Съединените щати като шестото царство на библейското пророчество.

„Патриотичният акт“ е първият от трите пъти, когато Съединените щати проговарят, докато достигат своя завършек като шестото царство. Третото проговаряне, което обозначава края на шестото царство, е неделният закон. В средата на тази история бяха инициирани процесите на Пелоси от 6 януари, които започнаха през 2022 г. Тези процеси представляваха пряко отхвърляне на правата, закрепени в Конституцията, защото имаха политически характер, а воденето на съдебна война не беше просто фабрикуване на факти, а всъщност беше пряко нападение срещу „процесуалното“ и „материалното“ право, както са определени в Конституцията.

Патриотичният акт от 2001 г. представляваше пряка атака срещу „клаузата за надлежна правна процедура“, която се съдържа както в Петата поправка, така и в Четиринадесетата поправка на Конституцията на Съединените щати. Те постановяват, че никой не може да бъде лишен от живот, свобода или собственост без надлежна правна процедура. Това беше през 2001 г., а през 2022 г. атаката срещу Конституцията бе насочена както срещу „процедурната надлежна правна процедура“, така и срещу „същностната надлежна правна процедура“. Думата „отрече“ означава да се откаже или отрече, а сестра Уайт посочва, че при неделния закон в Съединените щати всеки принцип на Конституцията ще бъде отречен.

„Чрез указа, налагащ установяването на папството в нарушение на Божия закон, нашата нация напълно ще се откъсне от правдата. Когато протестантизмът протегне ръката си през бездната, за да хване ръката на римската власт; когато той се пресегне над пропастта, за да си стисне ръце със спиритизма; когато под влиянието на този троен съюз нашата страна отхвърли всеки принцип на своята Конституция като протестантско и републиканско управление и предвиди средства за разпространяването на папски лъжи и заблуди, тогава можем да знаем, че е настъпило времето за чудотворното действие на Сатана и че краят е близо.“

„Както приближаването на римските войски беше знак за учениците за предстоящото разрушение на Ерусалим, така и това отстъпление може да бъде знак за нас, че пределът

на Божието дълготърпение е достигнат, че мярката на беззаконието на нашия народ е пълна и че ангелът на милостта е на път да отлети, за да не се завърне никога повече. Тогава Божият народ ще бъде потопен в онези сцени на скръб и бедствие, които пророците са описали като времето на Якововата скръб. Виковете на верните, преследвани люде се издигат към небето. И както кръвта на Авел викаше от земята, така има и гласове, които викат към Бога от гробовете на мъчениците, от морските гробници, от планинските пещери, от сводовете на манастирите: „Докога, Господи, свети и истинни, няма да съдиш и да отмъстиш за нашата кръв на ония, които живеят на земята?““

„Господ върши Своего дело. Цялото небе е в движение. Съдията на цялата земя скоро ще се изправи и ще защити Своята оскърбена власт. Белегът на избавление ще бъде поставен върху мъжете, които пазят Божиите заповеди, които почитат Неговия закон и които отказват белега на звяра или на неговия образ.

„Бог е открил какво предстои да стане в последните дни, за да може Неговият народ да бъде подготвен да устои срещу бурята на съпротива и гняв. Онези, които са били предупредени за събитията, стоящи пред тях, не бива да седят в спокойно очакване на идващата буря, утешавайки се, че Господ ще закриля Своите верни в деня на скръбта. Ние трябва да бъдем като човеци, които очакват своя Господ — не в бездейно очакване, а в усърден труд, с непоколебима вяра. Сега не е време да допускаме умовете ни да бъдат поглъщани от неща с второстепенно значение. Докато хората спят, Сатана дейно урежда нещата така, че Господният народ да не получи милост или правосъдие. Неделното движение сега си пробива път в тъмнина. Водачите прикриват истинския въпрос, а мнозина, които се присъединяват към движението, сами не виждат накъде се насочва подводното течение. Неговите заявления са меки и привидно християнски, но когато проговори, то ще разкрие духа на змея. Наш дълг е да направим всичко, което е по силите ни, за да предотвратим заплашващата опасност. Трябва да се стараем да обезоръжим предубеждението, като се представим пред народа в правилна светлина. Трябва да поставим пред тях действителния спорен въпрос, като по този начин отправим най-действен протест срещу мерки, ограничаващи свободата на съвестта. Трябва да изследваме Писанията и да можем да дадем основанието за нашата вяра. Пророкът казва: „Нечестивите ще вършат нечестие; и никой от нечестивите няма да разбере; а мъдрите ще разберат.“ Свидетелства, том 5, 451, 452.

Сестра Уайт съпоставя неделния закон с няколко ориентири на последните дни и, правейки това, нейните думи разкриват „какво предстои да стане в последните дни, за да бъде Неговият народ подготвен да устои срещу бурята на съпротива и гняв“. Следователно ориентирите, които тя съпоставя в този пасаж, трябва да бъдат внимателно изследвани. Предлагам, че отправната точка е пророческата линия, която се съсредоточава върху Конституцията на Съединените щати, заедно с „говоренето“ на нацията като взаимосвързан символ.

С това имам предвид, че законопроектът Блеър през 1888 г., Патриотичният акт през 2001 г. и политическите преследвания, извършвани от демократите и глобалистките републиканци,

започвайки през 2022 г., бяха всеки поотделно пряко отрицание на два съществени елемента на Конституцията. 1888 г. представлява налагане на неделното богослужение, а след това, през 2001 г. — промяната от английско право към римско право. През 2022 г. бяха атакувани „материалното“ и „процесуалното“ право.

Материалното право определя правата и задълженията на физическите и юридическите лица, докато процесуалното право очертава реда за разрешаване на спорове и за принудително осъществяване на правата и задълженията на физическите и юридическите лица. Правото определя кое поведение е законосъобразно или незаконосъобразно и установява наказанията за него. Материалното право обхваща множество правни области, включително наказателното, гражданското и договорното право.

Наказателното право е отличен пример за материално право. Наказателното право определя кои действия се считат за престъпни и какви са наказанията за тези престъпления. Гражданското право, обаче, урежда споровете между физически лица и организации, като например нарушение на договор, телесна повреда или имуществени спорове.

Материалното право обикновено е закрепено в закони, подзаконови нормативни актове и съдебна практика. Законите са правни норми, приети от законодателни органи, като например национални парламенти или щатски законодателни събрания, а подзаконовите нормативни актове са правила и процедури, създадени от административни органи. Съдебната практика представлява правото, което съдиите създават чрез тълкуването си на законите, подзаконовите нормативни актове и Конституцията.

Процесуалното право се отнася до правилата, уреждащи правния процес. То очертава начина, по който делата преминават през правната система — от първоначалното подаване на искова молба до окончателното им решаване. Процесуалното право обхваща различни правни области, включително граждански, наказателни и административни производства. Целта на процесуалното право е да осигури справедлив и ефективен правен процес. То предоставя рамка за разрешаване на спорове и гарантира, че всички участници в правния процес, включително съдии, адвокати и страни по делото, знаят какво се очаква от тях.

Материалното и процесуалното право са предназначени да действат съвместно, за да се гарантира възтържествуването на правосъдието. Материалното право определя правата и задълженията на лицата и организациите, докато процесуалното право очертава реда за разрешаване на спорове и за прилагане на тези права и задължения. С други думи, материалното право определя кое поведение е законно или незаконно и какви са последиците от незаконното поведение, докато процесуалното право очертава начина, по който тези правни въпроси се разрешават.

През 2001 г. Законът „Патриот“ премахна правото на habeas corpus. „Habeas corpus“ е латински израз, който се превежда като „да представиш тялото“. Той се отнася до правен принцип, който защитава лицата от незаконно задържане, като изисква съдът да разгледа законосъобразността на лишаването на дадено лице от свобода. Habeas corpus е основно право в много правни системи, особено в онези, повлияни от английското общо право. То

гарантира, че едно лице не може да бъде държано под стража без справедливо основание и му позволява да оспори законността на своето задържане пред съдия.

Клауза за „надлежен правен процес“ се съдържа както в Петата поправка, така и в Четиринадесетата поправка към Конституцията на Съединените щати. Те постановяват, че никой не може да бъде лишен от живот, свобода или собственост без надлежен правен процес. Съдилищата са развили две направления в доктрината за надлежния правен процес: процесуален надлежен правен процес и материален надлежен правен процес. През 2001 г., с Патриотичния акт, habeas corpus беше премахнато като право и английското право беше заменено с римското право. Английското право определя, че дадено лице се счита за невинно до доказване на противното, а римското право постановява, че дадено лице се счита за виновно до доказване на невинността му. В процесите на Пелоси от 2022 г. както процесуалният, така и материалният надлежен правен процес бяха потъпкани. Както материалното право, така и процесуалното право бяха приложени в процесите на Пелоси в пълна противоположност на тяхното предвидено конституционно предназначение.

Разграничението между материалния надлежен процес и процесуалния надлежен процес се състои в различните аспекти на правото и на правата, които всяко от тези понятия защитава в рамките на Конституцията на Съединените щати, особено съгласно клаузите за надлежен процес на Петата и Четиринадесетата поправка.

Материалният надлежен правен процес се отнася до основните права и свободи, върху които правителството не може да посяга, независимо от използваната процедура. Той защитава определени права от държавна намеса дори когато са спазени надлежните процедури. Материалният надлежен правен процес обхваща права, които се считат за основни, като правото на неприкосновеност на личния живот, правото на брак и правото да отглеждаш децата си. Тези права са защитени от държавно вмешателство, освен ако не е налице належащ държавен интерес. Той служи като ограничител на държавната власт, като гарантира, че законите и наредбите не нарушават основните свободи.

Процесуалният надлежен правен ред се отнася до процедурите, които държавата трябва да следва, преди да лиши дадено лице от живот, свобода или собственост. Той гарантира, че лицата получават справедливо и безпристрастно третиране чрез надлежни правни процедури. Процесуалният надлежен правен ред изисква държавата да следва определени стъпки или процедури, като например предоставяне на уведомление, справедливо изслушване и възможност лицето да бъде чуто, преди да го лиши от неговите права. Той подчертава способите, чрез които се прилагат законите, като гарантира, че държавата действа по справедлив и правомерен начин.

Злоупотребата с правото, която се проявява откакто започнаха процесите на Пелоси, представлява отрицание както на материалноправния, така и на процесуалния надлежен правен ред. Основните права на американските граждани бяха открито и успешно отречени. Операциите под фалшив флаг и явната корупция на буквено обозначените агенции на Съединените щати биват редовно разкривани още отпреди да започнат процесите на

Пелоси, но правните процедури, които бяха използвани от глобалистите и от двете партии, откакто започнаха процесите на Пелоси, представляват ясно проявление на разрушаването на процесуалния надлежен правен ред.

По-рано в статията прочетохме: „Всяко движение в полза на религиозно законодателство всъщност е акт на отстъпка към папството, което в продължение на толкова много векове неотклонно е воювало против свободата на съвестта. Спазването на неделята дължи съществуването си като тъй наречена християнска институция на „тайната на беззаконието“; а налагането му ще бъде фактическо признаване на принципите, които са самият крайъгълен камък на римокатолицизма. Когато нашата нация дотолкова се отрече от принципите на своето управление, че да приеме неделен закон, протестантството чрез този акт ще подаде ръка на папството; това няма да бъде нищо друго освен вдъхване на живот на тиранията, която отдавна с жадно нетърпение дебне своята възможност отново да се хвърли в действащ деспотизъм.“

В историческата линия, която може да бъде представена чрез Конституцията на Съединените щати, има три определени ориентирни събития, които представят някакъв елемент от Конституцията както в началото, така и в края на Съединените щати. Всяко от тези три ориентирни събития е политическо действие и следователно символизира говоренето на Съединените щати. Третото от тези три ориентирни събития в началото, което беляза 1798 година, бяха Законите за чужденците и подстрекателството, а третото от тези ориентирни събития в края е, когато Съединените щати наложат неделен закон и заговорят като змей в изпълнение на Откровение, глава тринадесета, стих единадесети.

Пророческата история на Съединените щати започва, когато, представени чрез земята, те отвориха устата си и погълнаха потопа на драконовото гонение.

И змията изпусна от устата си подир жената вода като река, за да я повлече реката. А земята помогна на жената: земята отвори устата си и погълна реката, която змейът беше изпуснал от устата си. Откровение 12:15, 16.

През 1776 г. звярът, който трябваше да се издигне от земята и в крайна сметка да стане шестото царство на библейското пророчество през 1798 г., погълна потопа на гонението срещу Божия народ, като установи народ с Конституция, която се противопоставяше на тираниите на европейските монархии и на тираниите на папската църква.

Декларацията за независимост от 1776 г. беше прообраз на Патриотичния акт от 2001 г. Конституцията от 1789 г. беше прообраз на процесите на Пелоси, започнали през 2022 г. Законите за чужденците и подстрекателството от 1798 г. бяха прообраз на неделния закон в Съединените щати.

Провъзгласяването на независимостта от американските патриоти през 1776 г. представляваше възвестяването на изгубването на независимостта с Патриотичния акт от 2001 г. Конституцията от 1789 г. представляваше процесите на Пелоси, започващи през 2022 г. Законите за чужденците и против подстрекателството представляват неделния закон.

Историята на отхвърлянето на всеки принцип на Конституцията представлява постепенното преобръщане на Конституцията, което завършва при неделния закон.

Всички тези линии се съгласуват в скритата история на четиридесетия стих от единадесета глава на Данаил. В тази статия цитирахме четири абзаца от „Свидетелства“, том 5, стр. 451, 452.

Ще разгледаме по-отблизо тези параграфи в следващата статия.